

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΝΥΣΤΑΓΜΕΝΗ

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΠΑΝΙΑ ΒΑΡΒΑΚΗ

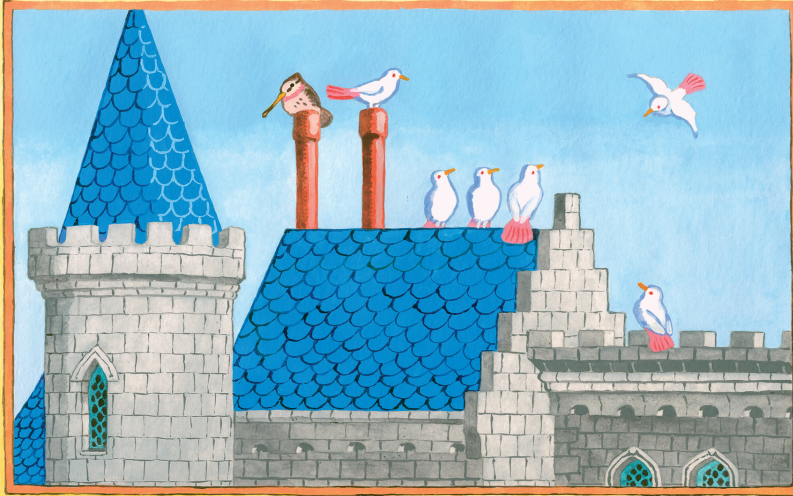

Το βιβλίο αυτό το αφιερώνω
στα **κοάδα** που πάσχουν από
αϋπνία και εύχομαι να τα
βοηθήσει να κοιμηθούν και
να ονειρευτούν ότι παίζουν
με ένα πορτοκάδι **μπάδα**.

Ἐξι ταχυδρομικά
 περιρέρια
 και πια πωεκάρσα

ια πριγκίπισσα μόλις γεννη-
 μένη και μια βασιλική πρό-
 σκληση χαμένη, προμηνύουνε
 αλληπάλληλες, πολλές για τη
 χώρα συμφορές.

λη η Θουριγγία πανηγύριζε. Τετρακόσιοι τελάληδες με ασπ-
μένα σαρίκια, όρθιοι πάνω σε μαύρα άλογα στολισμένα με
πορφυρές φούντες, διαλαλούσαν τα χαρμόсуна νέα της
γέννησης της πριγκίπισσας Δουλτσιμπέλας, κόρης του βα-
σιλιά Μπορομίρ του τρίτου και της βασίλισσας Ροζαμούντας. Ξέφρενα
πλήθη χόρευαν στις πλατείες. Στις στέγες ροζ γουρουνάκια χοροπη-
δούσαν χαρούμενα και στον ουρανό ζαχαροπλάστες, καβάλα σε μεγά-
λα γλειφιτζούρια, σκορπούσαν κίτρινα αφράτα στραγάλια, λουκουμά-
κια σε σχήμα καρδιάς και καραμελωμένα κερασάκια.

Όταν αποφασίστηκε η μέρα που θα γίνονταν τα βαφτίσια, ο βασιλιάς Μπορομίρ ο τρίτος έδωσε εντολή στους πιο επιδέξιους καλλιγράφους των ανακτόρων να φιλοτεχνήσουν επτά καλαίσθητες προσκλήσεις, γραμμένες με χυμό βασιλικού βύσσινου σε φλούδα αιωνόβιας λεύκας, για να τις πάνε στις επτά νεράιδες της χώρας επτά πάλλευκα ταχυδρομικά περιστέρια με ροζ ουρές και επίχρυσά ράμφη.

Από τις επτά προσκλήσεις, μόνο οι έξι έφτασαν στον προορισμό τους. «Για ποιο λόγο δεν έφτασε, άραγε, η τελευταία πρόσκληση;» θα αναρωτηθείτε. Έφταιγε ο Ρεμούνδος Ρεμούλ και κανένας άλλος.

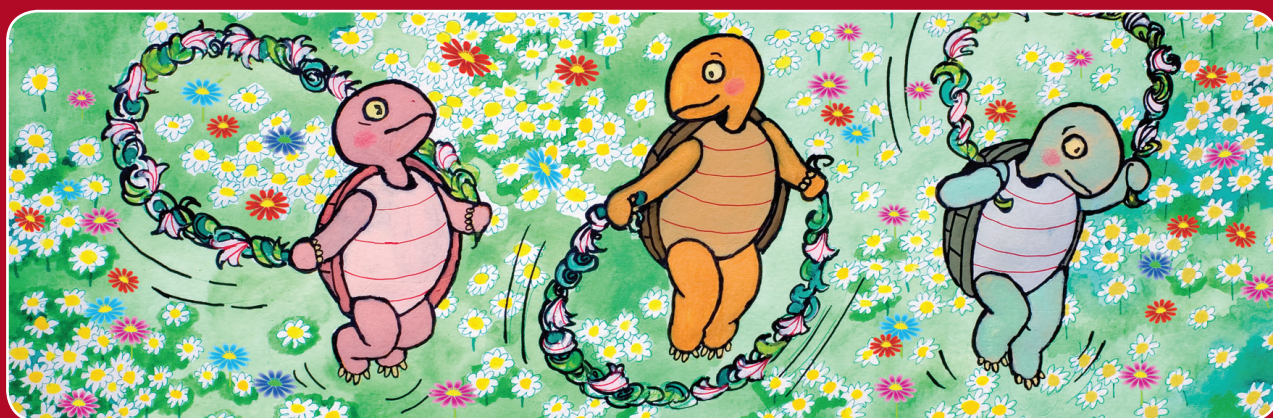
Ο Ρεμούνδος Ρεμούλ, ένας επιπόλαιος νεαρός με μακρουλή μύτη, ροζ-μπεζ ριγέ γιλέκο και κουτσουλημένο στο δεξί μπατζάκι δερμάτινο κανελί παντελόνι, ήταν επόπτης του βασιλικού ταχυδρομικού περιστερώνα.

Παραβαίνοντας τους αυστηρούς κανονισμούς λειτουργίας του περιστερώνα, ο Ρεμούνδος Ρεμούλ είχε στείλει εκείνο το πρωί ένα από τα εφτά ταχυδρομικά περιστέρια στη Φλόρα Μπελαφλόρα, την αγαπημένη του φουρνάρισσα, για να της ζητήσει να πάνε βόλτα το ηλιοβασίλεμα στο λιβάδι με τα τετράφυλλα τριφύλλια.

Όταν έφτασε, λοιπόν, στον βασιλικό περιστερώνα η εντολή από τα ανάκτορα, απουσίαζε ένα από τα εφτά περιστέρια. Χωρίς να αναλογιστεί τις τραγικές συνέπειες της ενέργειάς του, ο Ρεμούνδος Ρεμούλ έστειλε την τελευταία πρόσκληση με την Μπέκυ Μπίκι, μια μαθητευόμενη μπεκάτσα.

Έτσι άρχισαν να εκτυλίσσονται τα μοιραία γεγονότα που θα απειλούσαν την ευτυχία τόσο πολλών ανθρώπων και θα γίνονταν αφορμή για αμέτρητους αναστεναγμούς και δάκρυα πιο πικρά και από πικρή πιπεριά του Πιπερού.

Η μπεκάτσα Μπέκυ Μπίκι δεν ήξερε πού της πάνε τα τέσσερα. Ούτε καν τα τριάμισι ήξερε πού της πάνε. Ιδέα δεν είχε από προσανατολισμό. Νόμιζε ότι ο ήλιος ανατέλλει από ένα ιγκλού στον Βόρειο Πόλο και δύει σ' έναν μεγάλο κουβά στη Βόρεια Βαραδουάη. Αντί, λοιπόν, να πάει την πρόσκληση στη σωστή διεύθυνση, πέταξε πάνω από την Πολιτεία των Λαγών με τα Μεγάλα Αφτιά, το Λουλουδιασμένο Λιβάδι με τις Χαρούμενες Χελώνες και την Μπαλονοχώρα όπου γιόρταζαν τη Γιορτή των Μπαλονιών, έφτασε στο τσίρκο *Γρύπα Κόκο Φούτσι* και την παρέδωσε στον κλόουν Κόκο Μπόνγκο, ο οποίος, χωρίς δεύτερη σκέψη, την έκανε σαΐτα και την πέταξε στον δίδυμο αδελφό του, τον κλόουν Μπόνγκο Κόκο.

Όλα αυτά, όμως, δεν θα είχαν τις καταστροφικές συνέπειες που θα μας μαυρίσουν την καρδιά στη συνέχεια της ιστορίας, αν η τελευταία πρόσκληση δεν απευθυνόταν σε μια συγκεκριμένη νεράιδα.

Για όσους τυχαίνει να μην το γνωρίζουν, οι επτά νεράιδες της Θουριγγίας ήταν: η νεράιδα Φένια Χρυσάφενια, η νεράιδα Μελένια Μπακλαβαδένια, η νεράιδα Φρου Φρου Φραουλένια, η νεράιδα Νουφ Νουφ Νουφαρένια, η νεράιδα Φρούλα Φρούλα Αναλαφρούλα, η νεράιδα Μόνα Ανεμώννα και η...

...νεράιδα Ραγκούλα Νεραγκούλα. Σε αντίθεση με όλες τις άλλες νεράιδες που ήταν καλόκαρδες και γλυκομίλητες, η νεράιδα Ραγκούλα Νεραγκούλα, από τότε που ένας γυπαετός είχε αρπάξει το νεραϊδονίνι της από το τριανταφυλλένιο του λίκνο στο δάσος με τις πασχαλιές, ήταν κακότεροπη, ευέξαπτη, φθονερή και, το χειρότερο απ' όλα, όταν θύμωνε, μεταμορφωνόταν σε μάγισσα και τότε ο Θεός φυλάξει!

